

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bhar.I.243/2008/3. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2008. május 22. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A rablás büntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2008. évi április hó 1. napján kihirdetett 3.Bf.750/2007/12. számú ítéletének helybenhagyó rendelkezését akként változtatja meg, hogy a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál 124/2007. szám alatt nyilvántartott 1 db bicskáról letört biztosító gomb és 1 db 9,5 cm pengehosszúságú, fanyelű, kétfunkciós bicska elkobzásáról szóló rendelkezést mellőzi. E bűnjelek lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli tulajdonosának, szám alatti lakosnak.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 4.500 (Negyezer-ötszáz) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokon eljáró bíróság a vádlottat rablás büntette miatt, mint különös visszaesőt 5 évi börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, az eljárás során lefoglalt bicskáról letört biztosító gombot, valamint a 9,5 cm pengehosszúságú fanyelű kétfunkciós bicskát elkobozta, továbbá kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

A védelmi fellebbezés során eljáró másodfokú bíróság a vádlottat a rablás büntette miatt emelt vád alól felmentette, mellőzte az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezést, valamint megállapította, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletének további rendelkezését helybenhagyta.

A másodfokú bíróságnak az elsőfokú marasztaló ítélettel szemben hozott felmentő rendelkezése ellen az ügyész jelentett be fellebbezést, míg az ítéletet a vádlott és védője tudomásul vették.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.137/2008/1-I. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett ügyészi jogorvoslatot módosítva, a vádlott javára szólóan tartotta fenn.

Álláspontja szerint a másodfokú bíróság felmentő rendelkezése - a fellebbezési eljárásban felvett bizonyítás tükrében megalapozott - jogilag nem támadható, ezért az eredetileg ezt sérelmező ügyészi fellebbezést nem tartotta fenn, ugyanakkor a bicska elkobzása törvénysértő. Az ügyben tartott nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője akként módosította az átiratban foglaltakat, hogy a bűnjelet nem a vádlott, hanem a kés tulajdonosa részére indítványozta kiadni.

A harmadfokú eljárást a Be. 386. § (1) bekezdése b/ pontja alapozta meg.

Az ítéletábra az ügyészi fellebbezés folytán a felülbírálatot a Be. 393. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen folytatta le, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának 1/2007. BK véleménye B/II/2.b. pontjában valamint a 63/2007. BK véleményében foglaltakra is. A hivatkozott kollégiumi vélemények egységesek abban, hogy a harmadfokú eljárást önmagában a megelőző bírósági eljárás során hozott ellentétes döntések nyitják meg. Ez jelen ügyben kötelezővé tette tehát a harmadfokú eljárást, amelynek során a fellebbezés iránya ezt követően közömbössé vált. Minderre tekintettel, valamint azt figyelembe véve, hogy a szankciórendszer a fő- és mellékbüntetések vonatkozásában egységes, az ítéletábrának az első és másodfokú eljárást teljes terjedelmében kellett felülbírálnia a Be. 387. § (1) bekezdése alapján.

Ennek során megállapította, hogy mindkét fokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával járt el.

A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményeképpen az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapítása, amely szerint a vád tárgyát képező bűncselekményt nem a vádlott, hanem ismeretlen személy követte el sérelmére, megalapozott.

Az eredetileg ezt sérelmező ügyészi fellebbezést a fellebbviteli főügyészség sem tartotta fenn.

Alapos azonban a megváltozott irányú ügyészi jogorvoslat a következők miatt:

Az elsőfokú bíróság akként határozott, hogy a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használt kést a Btk. 77. § (1) bekezdés a/ pontja alapján elkobozza (ítélet 9. oldal 4. bekezdés).

A másodfokú bíróság az elkobzás jogcímeeként a Btk. 77. § (1) bekezdés b/ pontját jelölte meg és rögzítette, hogy a házkutatás során lefoglalt és ... tulajdonát képező 9,5 cm pengehosszúságú kétfunkciós bicska tekintettel arra, hogy a penge hosszúsága a 8 cm-t

meghaladja, a 175/2003. (X.28) Korm. Rendelet mellékletének a/ pontja alapján a közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősül.

Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásban az elkövetés eszközeként használt kés paramétereivel, eredetével egyáltalán nem foglalkozott, csupán a lefoglalt bűnjelkés sorsáról döntött akként feltüntetve, hogy ez volt a bűncselekmény eszköze.

A másodfokú bíróság az általa felvett bizonyítás során részletesen foglalkozott a bűnjelként lefoglalt késsel és annak méreteivel, tulajdonságával és azt is megállapította, hogy azt bűnjelként a nyomozóhatóság a vádlott testvérenek szobájában, a szekrény felső polcán foglalta le (nyom. Iratok 107. oldal). A vádlott testvérenek élettársa határozottan felismerte sajátjaként a bicskát (nyom. Iratok 91. oldal, másodfokú ítélet 5. oldal 2. bekezdés).

Fentiek alapján helyes volt a másodfokú bíróságnak azon észlelése, hogy a bűnjelkés nem kapcsolódik az elkövetési magatartáshoz, ezért a Btk. 77. § (1) bekezdés a/ pontja alapján elkobzásnak nincs helye.

Tévedett azonban akkor, amikor úgy ítélte meg, hogy a bűnjelkés a közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősül és ezért a már hivatkozott kormányrendelet rendelkezése alapján a Btk. 77. § (1) bekezdés b/ pontja az elkobzás jogcíme.

Az ítélet tábla teljes körűen osztotta a fellebbviteli főügyészség e körben képviselt és részletesen kifejtett álláspontját.

A megyei bíróság azonban figyelmen kívül hagyta a hivatkozott kormányrendelet 3. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat, amely szerint jogszabály eltérő rendelkezése hiányában tilos a közbiztonságra különösen veszélyes eszközt közterületen, nyilvános helyen - ideértve az ott lévő járművek belső tereit is -, valamint közforgalmú közlekedési eszközön birtokolni.

Ezen rendelkezésből egyben az is következik, hogy nem közterületen és nem nyilvános helyen birtokolt olyan szűrő- vagy vágóeszköz, amelynek szűrőhosszúsága vagy vágóéle a 8 cm-t meghaladja, nem esik tilalmazás alá.

Ezzel ellentétes értelmezés esetén a háztartásokban használt 8 cm pengehosszúságú kések is elkobozhatók lennének.

Ezt az álláspontot erősíti meg az egyes szabálysértésekről szóló többszörösen módosított 218/1999. (XII.28.) Korm. rendeletnek „A közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértés”-ről szóló 10. §-ának (1) bekezdése is. Kimondva, hogy ezen szabálysértést az követi el, aki a közbiztonságra különösen veszélyes eszközök birtoklására, szállítására, forgalmazására vonatkozó szabályokat megszegi. Ezen szabály pedig a már hivatkozott 175/2003. (X.28.) Korm. rendelet 3. § (1) bekezdése.

Tehát az „aki nem nyilvános helyen birtokol olyan szűrő-, vagy vágóeszközt, amelyet a 175/2003. (X.28.) Korm. rendelet mellékletének a/ pontja határoz meg; -nem követ el jogellenes magatartást. Ezért az így birtokolt szűrő-, vagy vágóeszközt sem lehet elkobozni.

Fentiek alapján az ítéltábla a Be. 155. § (1) bekezdésére figyelemmel a lefoglalást megszüntette.

Az iratok tartalma alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a bűnjelkés tulajdonosa sz. alatti lakos, aki a lefoglalt késre való igényének többször is hangot adott.

Mindezek alapján az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét a jelzett körben a Be. 398. § (2) és (3) bekezdése alapján megváltoztatta, a bűnjelkés elkobzásáról való rendelkezést mellőzte, a lefoglalás megszüntetése mellett a kést tulajdonosának rendelte kiadni, figyelemmel a Be. 155. § (5) bekezdésének rendelkezésére is.

A másodfokú ítélet egyéb helyes rendelkezéseinek helybenhagyásáról a Be. 397. §-a alapján rendelkezett.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapszik, figyelemmel a Be. 338. § és 339. § (1) bekezdésében írtakra.

Debrecen, 2008. május 22.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Elek Balázs sk. a tanács tagja.

Záradék: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.Bf.750/2007/12. számú ítélete a harmadfokú ítéletben írt változtatással 2008. május 22. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2008. május 22.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke